

Előfizetési árak:

ostán vagy hához küldve:

Egész évre. 20.— kor.

Félévre . 10.— kor.

Negyedévre 5.— kor.

Egy hónapra 1.70 kor

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy cm. területenként 8 fillér.
Nyílttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Pártszervezkedés.

Debreczen, november 19.

Az ország különböző vidékéről értesülünk arról, hogy a szabadelvű párt szervezkedik, hogy a közlő erőmérkőzés alkalmával késületlenül ne maradjon.

A pártszervezkedés a szabadelvű pártnál tulajdonképpen nagyon egyszerű dolog; nem jelent egyebet, minthogy értekezletet tartunk, melyekben konstatáljuk, hogy az elvi alap, mely a pártot negyedszázadon keresztül összetartotta, nem változott s kifejezést adunk azon meggyőződésünknek, hogy ez alaphoz, mely Magyarországnak a modern államélet niveaujára emelkedését lehetővé tette, továbbra is tántoríthatlanul ragaszkodunk s követjük a szabadelvű eszmék gyakorlati megvalósításán oly szerencsés kézzel munkálkodó miniszterelnököt, Széll Kálmánt, kinek kormánya alatt a magyar nemzeti állam kiépítése serényen halad előre és követjük azt a kormányt, mely az egész Európában, sőt mondhatnók a világ minden kulturálmában jelentkező gazdasági válság veszélyeitőlünk elhárítani kész és képes.

E súlyos ugyan, de nem re-

ménytelen gazdasági helyzetnek szanálása képezi legfőbb gondját az ország gazdasági önállóságára törekvő liberális kormányzatnak, mely az utóbbi időben, oly eredményeket mutathat fel, minőket egyetlen előző kormány sem volt képes még csak megközelíteni sem.

Soha sem hallottunk még Magyarország kormányelnöki székéből oly erélyes és önállóságunkat oly tökéletes precizitással kifejező kijelentéseket, mint a minőket Széll Kálmán miniszterelnök a bosnyák vasutak kiépítése kérdése alkalmából hangoztatott, vagy minőket az Ausztriával fennálló vám- és kereskedelmi szerződések megújítására vonatkozólag az ellenzéknek adott válaszaiban kifejezett.

Ezeknek az erélyes és öntudatos kijelentéseknek visszhangját képezik azok a nyilatkozatok, melyeket legujabban az osztrák klerikálisok egyik ismert vezére, Ebenboch Linzben a Steyrmühl részvénytársaság közgyűlésén tett s melyből meggyőződhetünk, hogy az osztrák tuzók is elismerik, mikép a Széll Kálmán kormánya a gazdasági különválás eszméjével komolyan foglalkozik s hogy bár azt a mai helyzetben Magyaror-

szágra nézve előnyösnek nem tartja, szükség esetén van elegendő ereje ahhoz, hogy az önálló berendezést keresztülvigye.

Ugy látszik, az osztrákok jobban tudják méltányolni azt az elhatározó befolyást, melyet Széll Kálmán miniszterelnök a gazdasági kérdés elintézésére gyakorol, mint a magyar ellenzéki pártok, mert a miniszterelnök erélyes kijelentéseire mostanában már sokkal szelidebb hangon nyilvánítják véleményüket a gazdasági kérdések megoldásának lehetőségéről. Most már nagy kegyesen elismerik, hogy a mi Ausztria és Magyarország viszonyát illeti itt is, ott is történetek hihák. Megdönthetetlen tény, mondják az osztrák klerikálisok, hogy Ausztriának ipara számára nélkülözhetetlen fogyasztási terület Magyarország, viszont Magyarország mezőgazdasága nem mondhat le az ausztriai piacról. Ezen a helyzeten már geográfiai viszonyainknál fogva sem lehetne változtatni. Ilyen körülmények között természetes, hogy a két országnak még kölcsönös áldozatok árán is meg kell maradnia békés egyetértésben.

Azok után a fenhéjázó, mondhatnók brutális nyilatkozatok után, melyeket onnan tulról Ausztriából

TÁRCZA

„Rosenblüth & Faigenbaum“!

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája. —

Irtta: Szatke F. Ödön.

Ott kezdődik a dolog kérem, hogy: „Minek is van szerelem a világon“!

Mert ha ez nem lenne, illetve nem is lett volna, úgy én ma is prínczipális lennék, míg így csak üzletvezető vagyok s még csak hitelem sínes, ha néha napján nagyot akarok lumpolni.

Hja! Hiába!

És tetszik tudni kérem, mindezt kinek köszönhetem én?

Megmondom. A feleségemnek.

De hogy előről kezdjem a dolgot, meg kell jegyezni, hogy nekem egy nobel — a mai kor igényeinek teljesen megfelelő, — kis speczereim volt a zöldfa-utcában.

Ugy szeretett a nagyérdemű közönség, mintha nem is boltos, hanem szoptatós dajka lettem volna.

Hát még mikor aztán megnősültem. Tyhü, — akkor ment csak az üzlet!

A jogász urak mindig az én boltomban üléseztek s ilyenkor néha 50 üveg sör is elfogyott. (Persze aufschreiben.) Egyszóval megkerestek engem a kundshaftok, mert tudták, hogy jó portékám és szép feleségem volt.

Mily gyönyörűen tudott az kérem, mosolyogni!

Das war à genuss zum seh'n!

Egyszóval én a földi halandók legboldogabbika voltam.

Hanem úgy látszik, ezt is megirigyelték az istenek, jobban mondva a nemes városi tanács, mert engedélyt adott egy hitorszosomnak — a ki a szép Rosenblüth névre hallgat, — hogy a Zöldfa-utcában a nagy közönség rendelkezésére bocsáthassa szintén a mai kor igényeinek megfelelő fűszer- és csemegeüzletét, de a mely egyszersmind italméréssel is egybekötte volt.

Nem így ez nálam, ahol csak a legnagyobb inkognitóban és csak ismerősöknek szolgálhattam ki pár flaskó fain márcziusi sört.

Tehát mondom, der Herr Rosenblüth lett az én ellenlábásom.

Nálunk, Hóreb ivadékainál nem szokás a gyűlölködés, de én, tudja Isten, mi okból, a Rosen komám ki nem állhattam.

Az igaz, hogy nagyon szépen be volt rendezve a „gscheft“ s hozzá még fiatal is volt, de hát azért mégis csak tisztelnie kellett volna bennem az idősebb kollegát.

Teltek a napok s én mindinkább kezdtem tapasztalni, hogy rosszul megy az üzlet s hogy sok szép reményeim mind sorra dugába dőlnek.

Egy napon az én Fánecikám (gott soll sie . . .) azt mondja nekem:

— Tudod mit, Hermus!

— Sagt ich: Nem — én csak azt tudok, hogy az üzlet, rosszul megy!

— Nos épen azért akarok veled beszélni — mondja ő.

— És mit akarsz velem beszélni.

— Sagt sie: Azt Hermuskám, hogy tu-

dod nekem a Kornstein dr. azt tanácsolta, hogy jó lesz, ha az idén a fődöbe megyek, mert majd komolyabb bajom fog esetleg fellépni.

— Wie hajszt das: komolyabb baj? Annál már komolyabb baj nem exisztál, hogy a herr Rosenblüthnek az üzlet nagyon jól megy.

Hanem azért, hogy ne mondhasd, hogy Hermus egy schmuzig — jól van, elmégysz!

És el is ment.

Elmenetele után pár napra egy különös eset történt a Zöldfa utcában.

Ez a különös eset pedig az volt, hogy a komám Rosenblüth egy reggel nem nyitott ki.

Én ezt rosszra magyaráztam és sejtelenem csakugyan nem esalt, mert az üzlet zárva maradt az nap, de zárva maradt örökre is...

Rosenblüth barátomat nem lehetett sehoh sem látni, ő eltűnt, mint a kényeső.

Én, az igazat megvallva, örültem szívemből, hogy a dolog így történt s ezt rögtön meg is irtam a Fánecikámnak. — Még aznap küldtem neki 150 kerek florentokat ennek öröme. Megírtam neki, hogy csak használja a kurát, mert az is csak akkor fog használni.

Örült lelkemnek legkisebb porciakája is.

Már láttam magamat négy lovas hintón keresztül nyargalni a város közepén.

Kilátásom lehetett, hogy a „Kölcsönös segélyző egylet“ védnökéül szólitának fel.

Fánecikámat pedig legközelebbi leve-

meg szoktunk hallani, valahányszor a gazdasági különválás lehetőségéről szó volt, ezek a higgadt és észszerű kijelentések rendkívüli fordulatot jelentenek s azt bizonyítják, hogy a Széll Kálmán magatartása még az osztrák tulzókra is szelidítő hatással vannak s hogy odaát Ausztriában is ismerik már a Széll Kálmán kormányának hatalmát, erélyességét s belátják, hogy létre kell jönni a vám- és kereskedelmi kérdésekben a megegyezésnek, mert itt „nem lehet szó legyőzöttről és győztesről, hanem fenn kell tartani a békét.”

Az új pártszervezkedések ellenzéki részről a gazdasági különválás jelszavával indultak meg. Hogy mennyire nem felelne meg a mai közgazdasági helyzetben a különválás az ország érdekeinek, azt a miniszterelnök és kormánya tagjainak nyilatkozatából már ismerjük, de nem kell hozzá politikai éleslátás, hogy meggyőződjünk arról, mikép a gazdasági különválás ma oly rázkódtatásokkal járna, mely végzetes lenne reánk nézve s mely különben is súlyos helyzetünket elviselhetlenné változtatná.

Azért a szabadelvű pártnak ragaszkodnia kell azon irányhoz, mely a miniszterelnök azon kijelentésében nyilvánul, hogy bármily előnyökkel kecsegtet is a jövőben a gazdasági különválás eszméje, ez időszert annak megvalósítása ellenkezik Magyarország gazdasági érdekeivel.

Ez a mi jelszavunk, melynek pártunk szervezkedő értekezleteiben határozottan kifejezést kell adnunk,

mert ezzel tarthatjuk meg a már elért eredményeket s a gazdasági válságot ezzel kerülhetjük el.

A Hilsner-pörben hozott ítélet.

Debreczen, november 19.

Lógni semmi esetre sem fog az a hülye legény, kit a piseki esküdtek legujabb áldozatává avattak a rituális gyilkosságról koholt hazug mesének és saját intelligenciájuknak és tisztességüknek. Valóban elég méltón elkészültek arra az ünnepélyes hangulatra, melyben élet és halál fölött kellett itélniök: egymással szakadatlan érintkezést tartottak fenn — képes levelezőlapokkal. Ha ezeknek az esküdteknek nézeteit, melyeket törvény és kötelesség fölül ápolnak, jellemző rajzokban lekötöni lehetne, minő szimbolumait kapnók a felekezeti és nemzetiségi gyűlöletnek, a diadalittas bárgyuságnak, mely konokul ágaskodik erkölcs és logika ellen!

Az államügyész a jobbik utra utasította őket, az elnök a lehető legtárgyalagosabban összegezte a tárgyalás menetét, a prágai orvosi egyetem a legnépszerűbb előadásban bizonyítékot bizonyítékra halmozott, hogy kiragadja őket gyalázatos agyafurtságukból, egy világhírű tudós tudományos tekintélyének latbavetésével nyilvánosan előadta Bécsben, hogy a vádlott nem is lehet a tettes: de az esküdtek nem engedték magukat megingattatni ördögi éleselmjűségükben, mely előtt a gyógyfűszedő asszony sokkal magasabban áll az orvosi szaktudásban, mint a képzett orvos, a felekezeti ellenségeskedés magasabban, mint a lelkiismeret; elég volt neki az a tény, hogy Hilsner zsidó, ezt a tényt ama szörnyű mesékre való megemlékezésük szerint értékelték, hogy a zsidók rituális czélra keresztyén

vére vadásznak; minden garantálható tudomása nélkül annak, hogy a vádlott mikor, mint követte el, egyáltalán elkövethette-e a tényleket, tehát csak némileg is elég anyag nélkül és így pusztá feltevésnek és ellen-szenvek alapján, melyeknek pedig semmi közük sincs joghoz és igazsághoz, sőt egyenes ellentétét jelentik az igazságnak, meghozták azt a derék határozatot, hogy Hilsner bűnös. Valjék az urak egészségére, ha majd egyszer az aggódo szívszorongás pillanatában lelkiismeretük utólagos megmozdulásán rajtakapják magukat. Becsületesen szolgáltak az igazságnak, midőn az utcai csöselék foglyává tették azt!

Nem, nem fog Hilsner, még ha a piseki esküdtek bőkezűen összegyűjtenének is egy extrabitórára valót. A részvét Hilsner, mint egyén iránt bizonynyal nem igen nagy; nemesak azért, mert a vádlottnak azt a jogát, hogy még valótlansággal is védhesse magát, butaságában teljesen czéltalan hazugságokra váltotta föl, hanem mert szánalmas gyávaságában ártatlanokat rágalmozott és súlyos veszedelembé vitt. De ha még oly alacsonyan áll is erkölcsileg Hilsner, — épen nem ama gyilkosság miatt, melylyel gyanúsítják, mennyivel alacsonyabban állnak piseki népbirái, az önbecsülés minden indulatát kigunyoló frivolitás miatt, melylyel őt ebben a gyilkosságban bűnösnek jelentették ki.

Nem, lógni nem fog, mert Ausztria nem veheti magára egy felekezeti „justizmord“ gyalázatát, nem állhat ama csalók rendelkezésére, kik a rituális gyilkosság tárgyilag rég elintézett meséjét terjesztik, sem annak a roszhiszeműséggel párosult örültségnek, mely ezt a mesét elhiszi és a legfelső törvényszék, amennyiben a társadalmilag és felekezeti felizgatott Ausztriában minden egyéb jogorvoslat csütörtököt mond, a Hilsner-pörre vonatkozólag ép úgy fog eljárni, mint 1882-ben a hasonló moti-

lemben mint a nőgyelet elnöknőjét üdvözöltem.

Egyszóval a Faigenbaum nevet, illetve ennek hírnevét örök időkre megalapítottnak láttam.

Hát még ha arra gondoltam, hogy majd ha az a czimtábla is lekerül onnan kívülről: s hogy odabent mily kedves örömmel fogom nézni, amint majd az ifjabb Faigenbaum ur merész hajlásu szagló szervét Faigenbaum Czilike kisasszony ott fogja ránczizálni — csak úgy mint testvéreké.

Oh — ilyenkor egész lényemet a gyönyör érzete szállotta meg, s rögtön küldtem a Fancsikámnak 50 florintokat, hogy teljesen helyre jöjjön a fürdőben.

És ő ezeket mindig megkapta s mindig azt írta, hogy már teljesen jól érzi magát s hogy ő uralja a helyzetet az összes fürdő vendégek közt.

Egy ízben amint épen a Pesti Hirlap kishirdetéseit olvasgatom, egy név tűnik szemembe, egy név, amelyet én közelebről ismerek. A Herr von Rosenblüth ur kedves neve.

Első tekintetre azt hittem, hogy talán körözik az én szépnevű barátomat, de később láttam aztán, hogy ő bizony szerelmi levelezést folytat egy kisasszonnyal, akinek szintén azt a kurát tetszik használni, a mit az én drága hitestársam, az én Fancsikám használ.

— No ezt bizonyára fogja is Fancsi ismerni! Rögtön leültem hát és írtam neki egy szép levelet, a melyben az után a hölgy után kérdezősködtem.

Epedve vártam minden nap a választ, — mig végre megjött az.

De mikor ezt megkaptam, majd elájultam.

Tessék képzelni: A fürdő igazgatóság válaszolt nekem, hogy az a hölgy pár nappal ezelőtt egy urral megszökött onnan, hátrahagyva rengeteg sok kifizetetlen számlát.

No hát, hogy mit tettem erre, azt nem tudom leírni.

Az én Fancsikám tette volna ezt? — Az én drága hitestársam!

— No das kann ja nicht sein!! És még ha csak ennyi lett volna!

Ugyanebben a levélben tudomra adják, hogy ha mint férje, ezt az adósságot 8 nap alatt ki nem egyenlitem, elárvereztetik a zöldfa-utcai „nobel“ specreiomat.

Kérem! Én majd, hogy meg nem örültem e perczen.

De hát mit tegyek most? Hol keressem őket?

Oh Fancsi, Fancsi, ha te tudtad ezt előre, miért nem küldted vissza legalább az utalványokat, a miket neked küldöttem? Hanem én ezt ám nem hagyom így!!

Rögtön bezártam az üzletet s álló — a Pesti Hirlap kishirdetése után.

Ott megtudtam, hogy az illetők már nem leveleznek.

Hm! Sag ich! Ha az illetők már nem leveleznek, akkor már talán mint férj és feleség szerepelnek valahol!

Szomoruan indultam hazafelé. A mint utközben azon töprengok, hogy hát honnar is teremtem én elő azt a sok pénzt, a mit az én kedves Fancsim elfürdött, a szomszédos koupéből olyan ismerős hang üti meg füleimet.

Nem volt senki más, csak én abban a szakaszban.

Odatettem fületem az ajtóhoz és hallgatództam!

— Sagt sie: tudod mit, szívem! Irjunk talán egy levelet az én Hermuskámnak s csináljunk vele egy „gscheft.“

Elugrok onnan.

Wie hajszt dasz Hermuskám, hiszen én vagyok Hermuska.

Ah, — talán csak nem a nászuton fogom meg őket?!

Mert igen! — Ők voltak!

És én most elkezdtem gondolkozni. Miféle gscheftet akar már ez megint csinálni, hát nem elég volt már neki az egyik gscheft a Rosenblüthtel, még velem is akar ismét egyezkedni.

Én már úgy sem bánám a Fancsit, csak a sok pénzt kapnám vissza.

Eh! Bemegyek!

Es úgy is lett. — Ott láttam őket egyedül a Fancsim a Rosenblüth ur ölében. No persze, hogy megjedtek. Hanem az én komámnak rögtön megjött az esze, azt mondja:

— Tudja mit, szomszéd! (der Schlak soll...) ha nem akarja, hogy most a vészféket meghuzzam, úgy hallgasson.

A Fancsika nagysám (mért nem már kisasszony) már úgy sem lesz a magáé, de én teszek egy ajánlatot: Én átveszem a maga üzletét is, önagyságát pedig ezennel nőmmé nyilvánítom.

— Hja! sag ich — az nem megyen olyan könnyen!

— Na hát ha nem megyen, akkor... és a vészfékhez ugrott.

várnokból keletkezett Ritter ügyben eljárását saját hatalma teljességében fog dönteni.

A Hilsner-élet különben csak azért indít annak fejtegetésére, mert a keletázsiai eseményekre való tekintettel nemzetközi fontosságot nyer. Keletázsiai a keresztények százezreit mészárolják le ugyanazon vád alatt, melylyel az ötödik századig az első keresztényeket, a tizenkettedik századtól a zsidókat illették Európában és ezért intézték a szigorúan katolikus Belgiumból azt a felhívást a pápához, hogy nyilatkozzék hitelesen a rituális gyilkosságról.

Jámbor tudatlanság! Mintha nem nyilatkozott volna már hitelesen a pápa, a pápák egész sora brévékben és bullákban, mintha nem bélyegezték volna a rituális gyilkosságot infamis hazugságnak s nem fenyegették volna e hazugság terjesztőit a nagy excommunicatio-val! Használt ez valamit?

A válasz a rituális vérvád miatt folyt perekben van. És mért nem használt, mért kell az ázsiai keresztények százezreinek vértanúvá lenni az európai keresztényeknek a kereszténységet meggyalázó rágalomkorságának? Abból az egyszerű okból, mert a brévékben és bullákban megállapított büntetéseket, mint kellene, nyilvánosan és ünnepelesen még soha sem változtatták tettek és épen elég sok lelkész nagyon is szívesen átnéz az ujjai közt, ha bizonyos, magukat főképpen kereszténynek nevező frakciók a felekezeti izgatásnak ezzel a tiltott eszközével iparkodnak kisdud politikai üzletüket csinálni.

Színház és irodalom.

A tücsök.

Szombaton a jó öreg Birchpfeiffer értelmes régi darabja, a „Tücsök“ került színre. A czimszerepben T. Halmi Margit, ragyogtatta tehetségét és szerzett élvezetet a kö-

De már erre én is megszeppentem s azt mondtam:

— Inkább odaadok magának mindent, csak az adósságomat fizesse meg.

Most aztán megszólalt az én szerelme-tes életpárom is.

— Tudja mit Faigenbaum ur? (Ni, hogy magáz már a kis „Baba“) Vájjunk el! Mi úgy sem élhetünk együtt, ha nem szeretjük egymást. Én elválok magától és leszek Rosenblüthné — maga pedig elválik thülem és lesz...

— Nos — és lesz...

— Hát lesz...

— És lesz a mi üzletvezetőnk...!

— Oh én szerencsétlen — kapok most fejemhez, — de hát mi lesz a speczereial?

Azt mondja erre Rosenblüthné: Aztat átveszünk mi és lesz a mi nevünkön.

— És mi lesz az ifju Faigenbaum ural meg a kis Faigenbaum Czilikével?

Lesütötte szemét erre ő nagysága és szemérmesen susogta: Fogjuk őket hívni ifju Rosenblüth urnak és Rosenblüth Czilikének.

*

„Gschichte ist enthoben“ — sag ich! Nekem így sokkal jobb vagyok az ő üzletvezetőjük a Zöldfa-utczában, mérem a fain márcziusi söröket a jogász uraknak (még mindig aufschreiben), beleavatkozom néha a familiáris ügyekbe s gyönyörködöm amint ifju Rosenblüth (I) ur a Czilike kisasszony merész hajlásu orrán tanulmányozza a testek hajlékonyságát!

— Hja „es ist ja so bei uns in Ungarn!!!“

zönségnek, mely elismerését tapsokban és kihívásokban fejezte ki. Mellette Bartha nyújtott figyelemreméltó alakítást a vagyonára büszke, de alapjában véve gyöngédérzésű öreg parasztagazda szerepében. Odry, Pataky, Breznay helyes felfogással érvényesített szerepükkel az ensemble sikerét biztosították s így ez a régi jó darab a közönség tetszésében részesült.

A nebánsvirág.

Vasárnap délután szépszámu közönség nézte végig Hervé bájos operettjét, melyben Perényi jó kedvvel és a töle megszokott elevenséggel játszott, Sziklay pedig, kinek Celestin Floridor szerepe a legpompásabb alakításai közé tartozik, elemében volt. K. Galyasy Paula, Környei és ifj. Szatmári feladatukat helyesen oldották meg. Makray Loriót őrmester szerepében igyekezett a szerep nehézségeivel megküzdnie, de sokszor tulzása esett. Az előadás, leszámítva némely apróbb rendezési hibát összességében folyt le.

A piros bugyelláris.

Vasárnap este Csepreghy egyik legkitűnőbb népsziműve, a Piros bugyelláris gyönyörködött a kevés számu közönséget. Pedig úgy a darab, mint az előadás megérdemelte volna, hogy nagy közönség nézze meg. Mert régen nem gyönyörködtünk egy-egy előadásban annyit, mint a tegnapi népsziműben, melynek fénypontját F. Kállay Lujza remek játéka képezte. Aranyos jó kedve elragadt a többi szereplőkre is és tüzrólpattant falusi menyecske módjára elevenséget hozott a házba. Dalait többször meg kellett ismételnie. Környei jól volt disponálva és nemcsak kifogástalanul énekelt, hanem ügyesen is játszotta meg Csillag szerepét. Sziklay az öreg huszárkaplár szerepében általános derűtséget keltett. Bartha a tölgyesi bíró szerepében érdemes alakítást produkált. Nagy Gyula és Szathmáry, valamint Karaes az ensemblét teljessé tették. Nagy József is megállta helyét a paraszt fiu epizód-szerepében.

(**Ügyvédek naptára.** A dr. Kenedi Géza szerkesztésében megjelenő ügyvédek, közjegyzők, bírák és bírósági végrehajtók számára szolgáló Jegyzéknapló 37. évfolyama az 1901-ik évre most jelent meg a Légrády Testvérek kiadásában. A közkezdelt zsebnaptár 244 lapra terjedő tartalommal bír s az év minden napjára való följegyzési napló van hozzá mellékelve. A naptáron kívül lényeges részei a következők: Bélyeg és illetékjegyzék, közjegyzői díjszabás, törvényszéki és járásbírói díjszabás, kamatszámítási módszer és táblázat, külföldi pénznemek, posta és távirtdai szabályok, mértékek, sorsolási naptár stb. Továbbá a magyarországi, horvátországi és bosznia-hercegovinai igazságügyi szervezet. Az igazságügy-miniszterium ügybeosztása és személvete, a kir. kuria, táblák és főügyészségek személvete, törvényszékek, járásbíróióságok, tolmácsok, ügyvédi kamarák, budapesti, vidéki, horvátországi és bécsi ügyvédek névjegyzéke s végül az elmúlt év fontosabb igazságügyminiszteri rendeletei és ügyvédi judikatúra. A kemény vászonba kötött zsebkönyv ára 2 kor. 80 fill. Postai megrendelésnél 3 kor. 10 fill. Megrendelhető: Légrády Testvéreknél Budapesten.

(**Az állatok világa** czimű nagy munkának füzetes kiadásából immár az 5-ik füzet látott napvilágot. Mint az eddig megjelenteket, úgy ezt is igen szép szöveg-rajzok díszítik. Hozzá van még csatolva egy színesnyomatu műmelléklet, a mely a berber oroszánt ábrázolja s egy fekete nyomatu műlap, a mely majom csoportozatot mutat a mirikoraák közül. Ebben a füzetben Brehm még mindig a majmok életével foglalkozik, azokról adva színesen megírt és rendkívül érdekes ismertetést. Az állatok világa úgy a Légrády Testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapest, Váci-körút 78.), mint minden könyves boltban megrendel-

hető. Egy-egy füzet ára 80 fillér. A kiadóhivatal mutatványfüzetet és prospektust ingyen és bérmentve küld.

A konkurrensok.

Tíz esztendővel ezelőtt nyitotta meg Róth Salamon fényesen berendezett posztó és ruha kereskedését Pacséron.

A berendezés csak a pacséri fogalmak szerint volt fényes! Az üzlet mindamellett szépen virágzott s boldog tulajdonosa öt év mulva nőül vett egy szépséges szép hajadont, ki meg volt áldva a szűzies báj minden szépségével, pompás fekete szemekkel és még pompásabb emeletes házzal.

Nem volt boldogabb ember Róthnál az egész faluban. Ki-kiállt a boltajtójába s leereszkedőleg fogadta az arra haladó közönséget, vagy átment a szomszéd fűszereshez, hogy az üzlet folyásáról diskuráljon.

Egy szép nap azonban nagy meglepetés érte. Nem nyitott ki a fűszerkereskedő s másnap, de még harmadnap sem. A komisz grajzleros megszökött egy osomó ki nem fizetett áru s a Róth urtól kölcsönkért 2000 forintokkal egyetemben.

Pár hét mulva azonban még nagyobb meglepetés érte Róth urat. Nyitva volt a szomszéd üzlet. Az ajtóban ékes bundák és nadrágok lógtak s hatalmas betűk hirdették az üzlet czég tábláján: *Karpfenstein J. ruha és posztókereskedése.*

Ha a hétfői sárkány jelent volna meg előtte kénkőves tüzes lángokat okádvá, nem rémült volna meg jobban a derék férfi.

Aznap nem lehetett látni. Az ebédjét kihajította az ablakon és folyton a menyben lakozó különféle proféták neveit emlegette.

Másnap aztán megkezdődött az örült hajsz. A konkurrens félannyi áron adott minden portékát, mint Róth. Hallatlan szemtelenség!

Másnap az a bunda, a mely azelőtt mint alkalmi vétel 40 forintot „kóstált“ Róth üzletében, 25 forintért volt kapható.

A konkurrens erre azzal felelt, hogy még jobban leszállította az árait s ökölnyi betűkkel írta ki az ajtójára:

Városi embereknek, vasutasoknak, gazdászoknak és postásoknak 10 százalékos árengedmény!!!

Következő nap Róth ajtaján ékeskedett a kecségtető felirat:

Tengerészek kivételével mindenkinek 15 százalékos kedvezmény!!!

(Tengerészek tudnillik legalább is ötven esztendeje nem fordultak meg Pacséron.)

Karpfenstein erre 20 százalékos engedett áruiból s bevőinek értékes emléktárgyakkal kedveskedett.

Róth már kifogyott az átkaiból is s az eddig oly szépen virágzó üzletet senki sem kereste fel.

Egy sötét éjszaka bűnös kéz égő csóvát dugott az új üzlet eresze alá. Csendes idő volt, s annak köszönhető, hogy rövidesen elfojtották a tüzet s mindössze néhány vég posztó perzselődött meg.

Másnap ríktó színű plakátok hirdették Karpfenstein üzletének falán:

A tűzveszedelemből megmenített árak, mélyen leszállított áron adatnak el.

S tódult a tömérdek ember a tűzkárt szenvedett szegény ember boltjába.

A boldogtalan Róth nem tudta már elviselni ezt a nagy csapást. Még aznap este megütötte a guta. A felesége lelkére kötötte, hogy ha belepusztul is, ne hagyja, hogy győzedelmeskedjék az a jött-ment.

Nehányat sóhajtott s aztán jobblétre szenderült.

Másnap gyászszegélyes hirdetmény jelent meg a Róth özég ajtaján:

Határeset miatt az áruk minden elfogadható áron eladatnak.

Karpfenstein viszont kieszközölte, a temetés rendezőivel, — a fiatal özvegy háta mögött — hogy ő lássa el — ingyen — a halottas házat fekete posztóval.

Igy történt aztán, hogy a posztón, melylyel a ravatal le volt terítve, ékes és jókora botlik pompáztak:

Karpfenstein J. posztó és ruhakereskedése.

— Persze — mondta másnap a konkurrens, miközben egy könyvet törölt ki a szeméből — szegény néhai nem tudott volna a sirban sem nyugodni, ha nem az én posztóm alatt...

Rövid ideig folyt még az áldatlan versengés. Karpfenstein végre is belátta, hogy ha az özvegy nem enged, ez az örült lefelé való licztálás csakhamar tönkreteszi.

Megkérte a még fiatal és bájos özvegy kezét.

Az üzlet...? Az most *Karpfenstein J. és neje* özég alatt szépen virágzik.

Vándor.

Iparosaink ünnepe.

— Az „Iparos-Otthon“ felavatása. —

Debreczen, nov. 19.

Ünnepnapja volt tegnap Debreczen város iparosainak. Az „Iparos Otthon“ szép és új dísztermében folyt le az ünneplés első fele, a díszülés, melyet a debreczeni Ipartestület, az Iparos Kör és az Iparos Ifjak Önképző Egyesülete ezen utóbbi egyesület 25 éves fennállásának emlékére és az „Iparos-Otthon“ felavatása céljából hívtak egybe. A díszülés szépszámu ünneplő közönség előtt folyt le a hölgyközönség is szépen képviselve volt a lelkes hallgatóság sorai között.

Tóth Kálmán, az ipartestület elnöke tartotta az elnöki megnyitót. Beszédében köszönetet szavaz mindazoknak, — és főleg Áczél Géza főmérnöknek — a kik közreműködtek, hogy az iparosok egy ilyen fényes otthon nyerjenek, mint a jelenlegi helyiség. Lassanként teljesebbé mennek — ugymond — legfőbb vágyaink. Egy helyesen épített iparos tanonciskola eszméjét és egy — iparágakat felölelő — felsőbb szakiskolafelállítását a nem messze jövőben véli feltalálni.

Az elnöki megnyitó elhangzása után *Simony Imre* kir. tanácsos, polgármester emelkedett fel s rövid és keresetlen szavakban fejezvé ki az ipar haladása fölött érzett örömét, az új „Iparos Otthon“-t Debreczen sz. kir. város nevében átadta *Serli Edének*, az iparos kör elnökének, mint a fent említett ipari egyesületek megbízottjának.

Serli Ede beszéde után, melyben a szónok az egyesület eddigi működését méltatta, *Körössi Kálmán* ügyvéd, az ipartestület és iparos ifjak önképző egyesületének ügyésze emelkedett fel szólásra. Igazi, szívből fakadt beszédének minden szaván megélt, hogy az iparosok érdekeit szíven viseli.

Szünni nem akaró éljenzés követte a lelkes beszédet, majd a dalárda énekszámának elhangzása után *Tóth Kálmán* ipartestületi elnök az ülést bezárta.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszterhez üdvözlő táviratot küldtek, a következő szöveggel:

Hegedüs Sándor keresk. miniszter ur ő nagyméltóságának

Budapest.

Debreczen iparossága a maga alkotta iparos egyesületek számára, egy ezeknek közös otthonul szolgáló helyiséget létesített, mely kiesiny, de szilárd kő a magyar ipari állam kiépítésének alapzatában. Ennek az Iparos Otthonnak ma történt ünnepélyes felavatása alkalmából Nagyméltóságodhoz, mint a magyar ipari állam kiépítésére irányuló nagy nemzeti munka első munkásához szeretet- és tiszteletteljes üdvözlőnként küldjük.

Debreczen iparosságának megbízásából

Tóth Kálmán, ipartestületi elnök.

Déli egy órakor a Bika dísztermében gyűlt egybe az ünneplő közönség. A díszében mintegy 150-en vettek részt.

Lendlbauer Kálmán vendéglőssel nyert a Bika részvénytársaság, mert míg ezelőtt valósággal félnünk kellett egy-egy ilyen ünnepi lakomától, ma minden résztvevő osztatlan elismerését fejezi ki, az izletes étkek felett. Az étlap különben a következő volt:

Szárnyas ragout velő gombóc.

Malacz tokány tarhonyával.

Pulyka és kappan salátával.

Káposztás tészta. Crémes béles.

Szövetkezeti új bor.

Ásványvizek.

Számos felköszöntő hangzott el a kedélyes ebéd alatt. Az elsőt *Tóth Kálmán* mondta el Ő Felségére a királyra üritvén poharát, *Szabó Kálmán* a magyar ipar pártolót éltette. Utánuk még *Dávidházy Kálmán*, *dr. Körössi Kálmán*, *dr. Kola János*, *Csiky Lajos*, *K. Tóth Sámuel* és még többen mondtak lelkes pohárköszöntőket.

Ebéd alatt a Magyar Testvérek jóhírű zenekara játszott.

Az ünnepnapot, a Bika dísztermében tartott s jól sikerült tánczestély fejezte be.

HIREK.

Erzsébet napja.

Valami sajátos lelki béke száll ránk e napon, valami mélyseges hangulat. Több benne az elmélyedés, mint a szomorúság. Elmélkedéssel, áhitattal gondolunk Erzsébet alakjára, a megdicsőült magyar királynéra, a kinek az élete egy nagy drámai akcentussal végződött be, miután a szenvedések martiriumát megjárta. Kegyetlen volt hozzá az élet; miután engedte, hogy megizlelje a legnagyobb boldogságot, részt juttatva a boldog családi tüzhely melegéből, azután irtóztató ellentétképpen lesújtott rá a legnagyobb esapással, elragadta egyetlen fiát és ezután őt is kiszolgáltatta egy örült gyilkos törének. A sirban egyesülhetett az anya lelke az ő imádott fiának lelkével: ez a tudat vigasztalhatja azokat a milliákat, a kik megsírták ennek a királyasszonynak a gyötrelmes martiriumát.

Ma, Erzsébet napján gyászmise volt a helybeli róm. kath. templomban nagyasszonyunk Erzsébet királynéért. A templom előtti árbozokról fekete lobogók lengtek alá. A templom beljéje egészen megtelt hívőkkel, akik között különösen nagy számmal hölgyek jelentek meg. A gyászmisét nagy segédlettel *dr. Wolafka Nándor* vál. püspök plébános mondotta s a mise alatt a Svetits intézet növendékei énekeltek. A királyné

emlékezetére szentelt napon a róm. kath. iskolákban szüneteltek az előadások. A diák mise után pedig az elemi fiu iskola növendékei előtt *Thót László* tanító tartott szép és hatásos emlékbeszédet a királynéről.

*

Erzsébet királyné nevenapját fényes ünnepséggel ülte meg a kereskedelmi akadémia ifjusága is. A legnagyobb gondal összeállított műsor valamennyi száma zajos tetszésnyilvánításra talált az egybegyűlt intelligens közönség részéről. Sokat láttunk a közönség soraiban a város notabilitásai közül is. Legnagyobb hatást értek el *Csapó László* és *Tárnok Dezső*, valamint a női tanfolyam hallgatói által előadott gyászének.

*

Az áll. főreáliskola is kegyelettel adózott megboldogult asszonyunk emlékezetének. Az összes ifjuság jelenlétében tartott a főreáliskola tanárkara gyászünnepeket. Ennek, zene-számok s szabad előadások ültették el és ápták a keblekben a gyászos megemlékezést.

*

A helybeli izr. fiu és leány iskolában szép kegyelettel ünnepelték meg istenben boldogult nagyasszonyunk, *Erzsébet* királyné emlékezetét. Dél előtt 9 órakor összegyűltek a tanulók osztályaikba, a hol az osztályfők szép, emelkedett és lelkesítő szavakban méltatták a halhatatlanná vált Nagyasszonyunk életét, működését, azt a mély szeretet, melylyel a nagy királyné esüggött a magyar nemzeten és a nemzet ő rajta. Nem egy gyermeknek a könyve csordult ki a beszéd alatt. Majd szavaltak szép, lelkesítő verseket, amelyek a nagy királyné dicsőítését tartalmazzák. Tíz órakor véget ért a lélekemelő ünnepély.

— **Vizsgálat a börtönben.** A helybeli ügyészség börtöneiben tegnap fejezte be a vizsgálatot *Igyártó Sándor* kir. táblai főügyész, mely már 8 napon keresztül tartott. *Igyártó* megelégedését fejezte ki, mivel a vizsgálat folyamán mindent rendben talált.

— **Az új pénzügyi titkár.** A m. kir. pénzügyminiszter a debreczeni m. kir. pénzügyigazgatósághoz *Lenché István* beregszászi pénzügyi fogalmazót pénzügyi segédtitkárrá végleges minőségben kinevezte.

— **Diszeloadás.** A „Szózat“ halhatatlan költőjének *Vörösmarty Mihály* születésének 100 ik évfordulója alkalmából a debreczeni színház is diszeloadást tart, melyen — alkalmi dolgokon kívül a *Maróth bán*, *Vörösmarthy Mihály* legkitűnőbb színművének 2. felvonása kerül színpadra.

— **Az önkéntesek távozása Nagyváradról.** Megemlékeztünk már, hogy a nagyváradai önkéntes iskolát Debreczenbe helyezte át a hadügyminiszter. A 37. és 39-ik gyalogezred önkéntesei, számszerint 42-en, e hó 28-án indulnak el Nagyváradról Debreczenbe, hol már meglették az alkalmas helyiséget is az iskola céljaira. Az önkéntesekkel együtt helyezik át városunkba *Papp Kovács Ferencz* főhadnagy, kiképző tisztet is.

— **Szegény iskolásgyermek felruházása.** A helybeli izraelita iskolában tegnap, azaz f. hó 18-án 44 leány és 30 fiu, összesen 74 szegény tanuló láttatott el jó téli ruhával tetőtől-talpig. A mult napokban pedig vagy száz szegény tanulóknak tanácslevelet adott az iskolaszék. Ha figyelembe vesszük azt a körülményt, hogy a helybeli izr. iskolában kétszáz tandíjmentes tanuló nyer oktatást és ezek egy részét meg

ruhával és tankönyvekkel is ellátják, — a jótékonycélu izr. nőegylet pedig december 1-től április hó végéig, tehát öt hónapon át a szegény iskolás gyermekek részére népkönyvtartást tart fenn: elképzelhető, hogy mily terhet ró a kitközségre iskolája fentartása. Mindezen humánus cselekményeket az iskolaszék, a hitközség és a nőegylet zajtalanul, kerülve minden ünnepies aktust, végzi másfél évtized óta, t. i. amióta iskolája fennáll. De ha azon lelkes és humánus érzésű egyéniségek, a kik évről-évre adományokkal hozzájárulnak a szegény és árva tanulók nyomorának enyhítéséhez és az iskolaszék, valamint iskolavezetőség, a mely évről-évre fáradozik abban, hogy a szegény és árva tanulók ne szenvedjenek szükségét, — nem is várnak ezért köszönetet, mert a véghezvitt jótét érzetében találják jutalmukat: mi, kik szemtanúi voltunk a szegény tanulók felruházásának aktusánál, nem mulasztathatjuk el, hogy e helyütt is hálás köszönetet ne mondjunk az izr. iskolaszéknek és iskola vezetőségének nemes és ügybuzgó fáradozásáért, a mit a szegény és árva iskolás gyermekek érdekében kifejtettek és kifejtettek!

— **Értesítés.** A debreczeni Vadász Társulat hajtóvadászatot rendez. 1. Nagy Cserén a Sima csőszháznál f. év december hó 2-án. 2. Savóskuton f. év december hó 16-án. 3. Ludasnál 1901 január 8-án. Az 1. 2 ik hajtóvadászatot özek s mind hárman főzárkások is lőhetők. A debreczeni Vadász Társulathoz 1900. év november hó 13 án tartott választmányi gyűléséből.

— **A képkiallításról.** Lassacsán, egyre növekedik a közönség vásárlási kedve a városházi tárlat szépségeinek láttára. Tegnap újabb vevők jelentkeztek közéletünk kimagasló alakjai közül. Dr. Tüdös János és dr. Magoss György vásároltak egy-egy értékes festményt. Mint értesülünk, az irányadó körökben mindjobban erősödik az a vélemény, hogy a város is vegyen egy nagyobb szabású festményt a létesítendő városi muzeum számára. Ez a muzeum ékesítése mellett másrészt arról is fog tanúságot szolgáltatni, hogy Debreczen nemcsak erkölcsileg, hanem messzemenő anyagi áldozatokkal is kész ezt a derék kulturális vállalkozást támogatni. Biztosak vagyunk benne, hogy az eddigi vásárlásokat a napokban egymásután fogja több is követni. A tárlatot tegnap, — az első vasárnap még többen látogatták, mint az előző napokban.

— **Indulatos lakó.** T-s háztulajdonos, mivel az egyik lakója már régebb óta adósa a házbérrel, végrehajtást fogantatott ellene. A lakó máskülönben intelligens és ismert uri ember, ezen annyira feldühödött, hogy ököre ment a házigazdájával, majd befutott a szobájában levő forgó pisztolyáért s belőtt vele a házi gazda ablakán. A golyó szerencsére senkit sem talált, de így sem kerüli ki az indulatos ember a következményeket, mert az ügyészségnél gyilkossági kísérlet elkövetéseért indították meg ellene az eljárást.

— **Vörösmarthy Mihály gyászjelentése.** Kevesen tudják, hogy Vörösmarthy Mihály gyászjelentését Deák Ferencz fogalmazta. A jelentésben sem kereszt, sem aszkásos szomorufűzfá nem volt látható s így a legegyszerűbb gyászjelentések közé tartozott. Ime a jelentés:

Csajághy Laura a maga és árva gyermekei: Béla, Ilona és Erzsébet nevében elkeseredett szívvvel jelenti forrón szeretett férjének s illetőleg legjobb édes atyjoknak

Tekintetes

Vörösmarthy Mihály

urnak,

a Magyar Tudományos Akadémia
rendes tagjának

huzamos és kínos betegeskedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után, ma, november 19 én, délutáni egy és egy negyed

órákor, életének 55-ik, boldog házasságuk tizenharmadik évében agyszélhűtésben történt gyászos kimúltát.

Meghült tetemei folyó hó 21-dikén délutáni 3 órákor fognak a rákosi temetőben eltakarítani, az engesztelő szent mise áldozatok pedig jövő csütörtökön, november 22-én délelőtti 10 órákor a belvárosi anyateplomban megtartani: mely szomorú alkalmakra az elhunytak minden barátai és becsülői megjelenése bizalommal kéretik. Pesten, november 19 én 1855.

(Szállás: Váci-utca Kappel-ház.)

— **Elásott csecsemő.** Egy megtévedt hajadon — kinek a vizsgálat érdekében kénytelenek vagyunk elhallgatni a nevét — nem tudott menekülni bűnös viszonya következménye elől. Hogy palástolja szegényét, vétkes szerelmének bizonyítékát — gyermekét — egy kendőbe csavarta s kivitte a hatvan-utezai temetőbe, ahol elásta. Névtelen levélben hozta valaki az ügyészség tudomására, akinek a bűnös tettről tudomása volt. Az ügyészség azonnal megindította a nyomozást s a vétkes hajadont — a kire rábizonyult a szörnyű cselekmény — vizsgálati fogságba helyezte. A nyomozás tovább folyik.

— **Felcsereült gyermekek.** Mint mindenütt a németek között, ugy Nagy-Ószön is az a divat járja, hogy a szombat esti táncmulatságokra nemcsak a lányok járnak el táncolni, hanem az asszonyok is. A korcsmába azután elviszik kis babáikat és azokat egy külön szobába raktározzák be. Ilyen módon 7-8 apró kis jószág sívákol a számukra rendelt külön szobában, míg a kedves mamák a trombitaszó mellett lötyögik a szemérmes valezert. Így volt ez a múlt szombaton is, de a mulatságnak különös vége lett. A tánc előtt ugyanis két jókedvű német belopódzott a baba-raktárba, a babákat pólyáikból kivették, levetkőztették, a ruhákat és gyerekeket összevissza cserélve, újra bepólyázták őket és a kendőkkel letakargatták. Mikor a mulatságnak vége lett, mindegyik mama hóna alá csapta a maga kendőjében nyivákoló pöklit s azzal hazafelé indult. Otthon aztán heten hétfélét sikoltottak, mikor meglátták, hogy a ház ékes Hanzija és Szepiye átváltozott a rövid idő alatt Evivé és Katharinává. — Lett ijedség, szaladgálás a faluban és még vasárnap délben is lehetett látni asszonyokat, akik a kellemetlen csereügynek visszacserelésében fáradoztak. Egy szomszédos házaspár azonban még máig sincs tisztában, hogy az igazi Hanzija került-e vissza, mert mindkettőnek majdnem egy idős fia van s igen veszedelmesen hasonlítanak egymáshoz.

— **A függetlenségi párt értekezlete.** Tegnap a Korona vendéglő nagytermében a függetlenségi párt értekezletet tartott. — Thaly Kálmán képviselő beszéde után megválasztották 1901-1904. évekre a párt vezetőségét, majd a párt lapját illető kérdésben hoztak határozatot. Az értekezlet fél 1 órákor ért véget.

— **Elfogott betörő.** Nemes János Garai-utca 9. sz. alatti lakását, míg a tulajdonos távol volt, — ismeretlen tettes feltörte s onnan 71 frt készpénzt, értéktárgyakat és nagymennyiségű ruhaneműt ellopot. A rendőrség, a mint megirtuk, erélyesen nyomozott a tettes után, míg végre tegnap a nyomozással megbízott Dobos rendőrbiztosnak sikerült azt, Orosz Sándor eszavargó személyében, kinyomozni. A pénzen és az értéktárgyakon ugyan már tuladott, de a ruhaféléket hiány nélkül megtalálták nála. Tettét beismerte és ma már átkísérték az ügyészséghez.

— **Kivándorlás Romániából.** A sorokkal elégedetlen zsidók kivándorlása folyton tart. Most azonban, okulva az előzmé-

nyeken, nem nagy csoportokban és hevenyében indulnak utnak. Először megszerzik a szükséges pénzt és ellátják magukat mindennel s csak azután veszik kezükbe a vándorbotot. Tízével-huszával indulnak Kanada felé, természetesen Magyarországon át. Mikor egy-egy ilyen kivándorló csoport a határt átlépi, a rendőrség sürgőnyileg értesíti az utjukban érintő városokat, hogy a kivándorlókra vigyázzanak s a vonatból kiszállani ne engedjék. Am e vigyázat eddig meglehetősen fölösleges volt, mert a tengerentúlra vágyakozóknak eszük ágában sem volt kiszállni Magyarországon, a hol a szegénység folyton terjed s ahonnan a kivándorlás szintén megindult.

— **A hólapdarendszer elítélte.** Egy szegedi iparos ellen feljelentést tettek, mert egy svájci órásczégnek a hólapda-rendszerre épített szelvényeit forgalomba hozta. Koczor János helyettes főkapitány az ipartörvény 51. §-a alapján ötven korona pénzbírságra ítélte a szelvény elárúsítással foglalkozó iparost.

— **Hamis forintok.** Zentán hamis egyforintosok vannak forgalomban. Valószínű, hogy ott helyben vagy a közvetlen szomszédságban készülnek a hamis, önből készült egyforintosok, mert igen sok van forgalomban Zentán. Alig van üzlet, hol a hamisítóknak ne sikerült volna 1-2 darabon tuladni.

— **Megfőtt a lugban.** Benedek Erzsébet jánosházi lakos a minap, hogy odahaza mosott, egy nagy kondér lugot készített. A forró lugot tűzön hagyta és átnézett a szomszédba, egy kis tereferére. Hogy hazatért, nekilátott a mosásnak, azonban nagy rémületére — egyetlen fiát, a két esztendő Pistát a lugos kondérban találta. A szerencsétlen apróság a kondér körül mászkált és beleesett a forró lugba, azután alaktalan tömeggé főtt.

— **A régi harag.** Vadállati kegyetlenséggel töltötte ki bosszúját Kozma József kismarjai gazda régi haragosán, Karcza Istvánon. A minap estefelé megleste a kapuban egy ólmos füttykössel s a mitsem sejtő embert irtózatosan összeverte. Karcza egyéb súlyos sérülésén kívül több helyütt koponyarepedést is szenvedett, ugy annyira, hogy állapota reménytelen. A véres eset színhelyére kiszállott a nagyváradi ügyészség vizsgálóbírája. Rendeletére szabadon eresztették ugyan Kozmát, de csak kezeség mellett. A bünjeleket a füttyköt és a vértől borított ruhákat azonban behozták Nagyváradra.

— **Asszonyribillió az Eiffel-tornyon.** A párisi világkiállítás utolsó napjaiban izgalmas jelenet folyt le az Eiffel-tornyot látogató közönség között.

Egy titkos rendőr már régebb idő óta figyelemmel kísért egy nagyon elegáns és nagyon csinos amerikai asszonykát, a ki előtte nagyon gyanusnak látszott. Követte a torony felvonójába és abban a perczen ragadta meg a karját, mikor egy mellette álló nőnek a zsebében kotorászott. Pár perc múlva a felvonó fen volt a torony második emeletén. A közönség, mely a jelenetből semmit sem figyelt meg, csak azt látta, hogy a fiatal asszony kiszakítja magát a rendőr kezéből és már-már leveti magát a szédületes magasságból, ha egy testes asszonyság még idejében meg nem ragadja és vissza nem tartja. Az amerikai nő beleharapott a testes asszonyság kezébe, mire rendszeres dulakodás keletkezett köztük. A testes hölgy az esernyőjével verte az amerikaiat, ez meg a tiz körmével esett neki. Végre sikerült szétválasztani őket. Az amerikai szép asszonyt megkötözve vitték a rendőrségre, hol kitünt, hogy nagyon veszedelmes zsebmetesző.

— **A korhelyek bünhődése.** Miután a mai világban azok száma, akik isznak, mindinkább szaporodik, igen alkalomszerű lesz elmondani, hogy az iszákosok bünhődése a másvilágon milyen. A tulvilág titkairól a leplet egy szellem rántotta le, akit a spiri-

tiszták vallatára fogtak és aki mindent meggyónt. Ez a szellem, akit a spiritiszta ujság korhelyszellemnek nevez, a médiummal azt iratta le, hogy ő valamikor gazdag ember volt, de amely mértékben orra vörösödni kezdett, a vagyona oly arányban fogyott. — Utoljára, hogy pálinkára valója legyen, egy embert meg is fojtott. Végre, hogy delirium tremensben meghalt, szellem lett belőle s most a korhely, az iszákos szellemek számát szaporítja. És ahelyett, hogy arra lesne, hogy melyik spiritiszta-társaság hívja meg egy kis diskurálásra, a korezmák és a pálinkamérések körül csavarog, mert folyton szomjas. Csakis akkor érzi magát jól, ha valamelyik vendéglőbe lopózkodhat s ha a lumpok közé ülhet. Persze, észrevétlenül, láthatatlanul lép be a korezmába s valamelyik üres székre telepszik, a legkorhelyebb vendég mellé, aki az ő jelenlétét nem is sejti, ami azért jó, mert ha tudná, hogy mellette van, aligha ki nem rázná a hideg. Ez a korhely szellem — amint meséli — igen szeret verekedni s ha a korezmai alakok összevesznek és egymást ütlegelik, akkor ő is vigan dolgozik s olyan pofonokat osztogat, amilyen a földi életben ritkítja pártját. A mint a részeges szellem elbeszéléséből kivehető, mindeddig szó sincs a bűnhődésről. Sőt ellenkezőleg. Az ő példája minden korhelyt lelkesíthet, mert arról győződhetik meg, hogy a földön, emberi alakban megkezdett lumpolást a másvilágon szellem alakban folytatja s így örökkön-örökké vidám életet él. — Elvégre is mint szellem láthatatlanul be-mehet minden korezmába, büntetés nélkül verekedhetik s a számla kiegyenlítését, egyetleneg czákkellner sem követeli tőle, ha mindjárt pezsgős palackokkal veri is be a tükröket. Igen ám, de valami még hátra van s elbeszélésének utolsó része arról tesz bizonyosságot, hogy a korhely szellem mégis keservesen bűnhődik. Bűnhődik pedig azért, mert folytonosan szomj gyötri és mert ezt a szomjuságot nem enyhítheti. Ugy áll ugyanis a dolog, hogy ha a korezmában vagy a pálinkamérésben egy-egy pohár bor vagy egy üveg pálinka után nyul, azt a poharat, vagy üveget a jelenlevők egyike elkapja előle és tartalmát kiiszja s ő mindvégig szomjas marad. Az „Egi világosság“ című spiritiszta ujság ezt a vallomást igen komolyan adja elő. Olyan komolyan, hogy az ember szinte hanyatt dül nevéttében. Bármily komikus legyen is azonban a hatás, ezt a közleményt a mértékletességi egyetelmébe ajánljuk, azzal, hogy a részeges spiritiszták számára irassa meg. Ha a korhely spiritiszták illetően történeteket olvasnak, bizonyára mérsékelik szenvedélyüket már azért is, hogy szellem korukban a bűnhődést elkerüljék, mert folyton korezmába járni és egy korty üdítő italhoz sem jutni, igen boldog dolog.

x Szép bajusz leggyorsabban és legbiztosabban nyerhető a híres **Hajdusági pedrő** használata által, mely minden bajuszpedrő készítmények között a legjobb!

A bajuszt szép állásban tartja, nem törí, nem tépi ki és soha sem keményedik meg.

Teljesen ártalmatlan növényi anyagokból készül, terpenint nem tartalmaz, igen kellemes illatu és soha sem avasodik meg.

Egy doboz ára: fehér és barna színben 40 fillér. Kapható: Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerárában, H. Szoboszlón.

x Nagy választékban tart raktáron aquarell mintákat, valamint olaj és aquarell festékeket a Csokonai-nyomda papírkereskedése.

A legujabb lipótvárosi válópör.

— november 18.

B. Z. vagyonos lipótvárosi kereskedő csinos fiatal felesége gyakran elutazott vidéken lakó szüleikhez és ilyenkor rendszerint

megjelent a pályaudvarban egy fess barna uriember is, aki aztán ugyanabban a kocsi-ban foglalt helyet, ahol B-né. A kereskedő mindannyiszor kikísérte az indóházhoz, föl segítette az asszonyt a kocsi-ba és még akkor is erősen lobogtatta zsebkendőjét, mikor a vonat már kirobogott a pályaudvarból.

A férj, aki vakon bizott a hitvesi hüségben, talán soha sem veszi észre, hogy a barna uriember szüntelen ott settenkedik körülöttük, ha ez egyszer el nem árulja magát. Míg ugyanis a kereskedő jegyet váltott, az udvarló odasietett a váróteremben ülő asszonykához és amint a férjet közeledni látta, ahelyett, hogy nyugodtan tovább állott volna, zavarában elkiáltotta magát: „Jön!”

B. úgy tett, mintha ezt a fölkiáltást nem hallotta volna és a mellette elhaladó férfit figyelemre se méltatta, azonban pár pillanat múlva ismét távozott s amint visszatért, feleségét nyomban fölsegítette a vonatra, megjegyezte magának a kocsiszámot, aztán érzékeny bucsut véve, elsietett. Azonban nem távozott, hanem egy később váltott jeggyel ő maga is fölugrott a már induló vonatra és több kocsin keresztül sietve, a szomszédos fülkében foglalt helyet. Hallgatózni kezdett, de ezzel nem ért célzt; majd az ajtóhoz lépett, azonban a fülke be volt zárva és a függönyök leeresztve. Türelmetlenül visszaült a helyére és amikor a kalauz jött, bizalmasan megkérdezte:

— Mondja csak, barátom, szabad az ajtót egyes utasoknak magukra zárni?

— Nem bizony, mert a szabályok tiltják.

— Pedig a szomszédos fülke be van zárva, holott abban csak egy utas foglalt helyet.

— Tévedni méltóztatik, mert ott X. képviselő ur utazik a feleségével. Gyakran megteszik ezt az utat így együtt.

— És honnan tudja, hogy a férj X. képviselő?

— Mert évi bérletjegye van.

— Aztán az egész uton így bezárkóznak?

— Ó nem; Debreczenben a képviselő ur rendszerint kiszáll és egy-két pohár cognacot iszik.

B. nem kérdezősködött tovább, hanem amint a vonat megérkezett Debreczenbe, odaült a fülke elé s amikor az ajtó fölnyílt, maga előtt látta a fess barna férfit és a feleségét.

Másnap megtörtént a párbaj és a kereskedő ma már benyújtotta felesége ellen a válókeresetet is.

TÁVIRATOK.

— „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Vörösmarthy-ünnepély.

Budapest, november 19. Szép és lélekemelő ünnepélyt tartott tegnap Vörösmarthy Mihály születésének századik évfordulója alkalmából a Petőfi-Társaság. Zsufolásig megtelt az Akadémia díszterme az előkellő ünneplő közönséggel. Az ünnepélyt Bartók Lajos elnök beszéde nyitotta meg. Perczekig tartó zugó tapsvihár követte a lendületes szónoklatot. Utánna Zichy Jenő gróf mondott romei beszédet, majd ifju Mihályi Péter, az „Egyetemi Kör“ elnöke dicsőítette Vörösmarthyt, mint az ifjuság költőjét. Harsogó taps hangzott fel a szép beszéd után, mely még hatalmasabbá fajult, mikor Ábrányi Emil lépett a pódiumra. Szép költeménye nagy hatást keltett s számtalanszor kellett visszatérnie az emelvényre, hogy megköszönje a kitüntető tapsokat. Utána Somló Sándor, a Nemzeti Színház művésze szavaltta el Vörösmarthy: „Vén cigány“-át. Művészi erővel előadott szavaltata nem tévesztette el a hatást s a közönség zugó

tapssal adott elismerésének kifejezést. Jókai felolvasását („Vörösmarthy apánk“) leirhatatlan lelkesedés követte, már rég lelépett az ősz író-király a pódiumról, mikor még mindig orkászserűleg zugott a taps a terem minden részéből. Az eljenzés csillapultával Koroda Pál kezdett szavalni. Szép ódáját tapssal tüntette ki a közönség. A szép ünnepet Bartók Lajos záróbeszéde fejezte be, ki köszönetet mondott a közönségnek megjelenéséért.

Umbertó király szobra Rómában.

Róma, november 19. Saracco miniszterelnök parlamenti programjában, melyet a királynak bemutatott és a melyet a kamara megnyitásakor a képviselők elé fog terjeszteni, egy törvényjavaslat is szerepel, mely Umbertó királynak Rómában emelendő szobráról intézkedik. A szobor költségeire egy millió lira van előirányozva.

Rablóbanda Grác vidékén.

Grác, nov. 19. Stájerország déli részének számos községét hosszabb idő óta horvát rablóbandák tartják állandó rettegésben. A csendőrségnek eddigelé nem sikerült a rablókat kézrekeríteni. Az osztrák csendőrségnek a horvátországi csendőrséggel való együttes eljárását megnehezíti, hogy a horvát csendőrségnek még a tisztjei sem tudnak németül.

A pestis Dél-Afrikában.

Fokváros, november 19. Színpokában, Kingwilliamstown mellett, a benszülöttek között járvány ütött ki, melyről azt hiszik, hogy pestis. A járvány egy embernek a családjában mutatkozott először, ki nemrég tért vissza a Modder-River vidékéről. Nyolcz beteg ember közül három már meghalt, egy pedig halálán van. A miniszterelnök kétségtelennek tartja, hogy a betegség bubópestis. Eddigelé csakis a benszülöttek telepein fordult elő megbetegedés. A fehér lakosság még nincs veszedelemben. A hatóságok minden óvintézkedést megtettek.

A délafrikai háború.

London, november 19. Standertoni jelentések szerint a standertoni kerületben még sem állott helyre a nyugalom. Az odavaló burok ismét kommandójukhoz csatlakoznak. — Daily Telegraph-nak jelentik Pietermaritzburgból 15-iki kelettel: A vryheid-i angol helyőrség csakugyan be van kerítve. A helyőrség kiürítette a várost és egy dombon foglalt állást, a mely a tért dominálja. A helyőrség fél évre el van látva eleséggel.

London, november 19. A burok, kik Vycksburgot megszállva tartják, azt várják, hogy Dewett egyesülni fog velük. Erős állást foglalnak el a szabad állam hegyeiben és ruhákkal és élelmiszerekkel két évre el vannak látva. Ugy látszik, nem gondolják meg, hogy Dewett elvesztette ágyuit, melyekre reményeiket alapítják.

Feleség hamis iratokkal.

— november 19.

Végtelenül érdekes és bonyolult ügy foglalkoztatja most az ő-becseieket.

Pár hét előtt Koits Steran jó módu parasztgazda megnősült. Feleségül Melenczéről Gesupogyinacszy Mária özvegyasszonyt

hozta, a ki kedvében járt az öregnek és boldognak látszott az új pár.

Az új menyecske különösen érdeklődött a férj anyagi ügyei iránt s mikor szépszerivel kitudta, hogy az öreg hol tartja a pénzt, egy nap hült helye volt a menyecskének, de vele együtt eltűnt a ládafiából az öreg készpénze, 500 korona is.

Koits amint észrevette a kettős hiányt, azonnal Melenczére utazott és ott a hatóság segítségét kérte hűtlen felesége és eltűnt pénzes-tárczája visszaszerzésére.

Csakhamar elő is vezették a rend emberei a férj által megnevezett Gesupogyinaesky Mária özvegyasszonyt, de mekkora volt Koits meglepetése, a mikor egy előtte egészen ismeretlen nő jelent meg, a ki maga is elismerte, hogy G. Mária, tanuk is igazolták ezt, amde azt is igazolták, hogy ez a nő még mindig özvegy.

A további nyomozás után rájöttek, hogy a Gesupogyinaeski Mária irataival és nevével egy nő házasságot kötött Koits Stevannal, de hogy ki legyen az, még most nem tudják.

Igy tehát Koitsnak van is felesége, nincs is. Az elővezetett özvegyasszony írásilag felesége, de annak esze ágában sincs férjhez menni, az igazi feleség pedig elsőkött és míg a pénzben tart, aligha is jelentkeznek.

Most tehát Koits keresi a feleségét is, a csalót is, meg az ötszáz koronáját is. De a fogós kérdésen néhány bíró és ügyvéd is törni fogja a fejét.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Apró hirdetés a XVI-ik század végéről.** A Canadian Practitioner and Review 1595. júliusi száma a következő apró hirdetést közölte, melyet most egy müncheni orvosi lap fedezett föl:

Kerestetik

egy család számára, a melyben több beteg van, egy orvos, a ki kitűnő sebész és szülész. A ki a pincze-kezeléshez és a konyhához is ért, előnyben részesül. A pályázónak jól tudnia haját fodoritani és parókát készíteni, — továbbá vasárnaponként prédikálnia is kell.
!! Tartós állás!!
Jó fizetés!!

* **Kiváncsiság.** Makkosné monologizál:

— Kiváncsi vagyok, vajjon nyert-e ma a férjem a klubban... Ha a közmondás igaz, szép sommát nyerhetett.

* **A monte-carlo-i játékbárlang igazgatósága** most tette közzé az elmúlt időnyre vonatkozó költségvetési számadásokat, amelyekben a következő érdekes tételek szerepelnek: A fejedelemnek a játékgendélyért 1.250.000 frk, rendőrségi, törvénykezési és kormánykiadások 500.000 frk, közmunkák, utépítések 200.000 frk, világítás, vízvezeték 475.000, iskola és közművelődési célokra 225.000 frk, jámbor alapítványokra 150.000 frk, lóverseny és másnemű sportra 400.000 frk, nyomtatványokra és hírlapokra stb. 75.000 frk, postadíjakra 50.000 frk, — összesen 3.375.000 frk.

* **Időszerű kifogás.** — Mondja csak, Anna, hogy van az, hogy az új kínai váza már megrepedt? Lehetetlen, hogy a repedés benne lett volna, mikor a vázát vásároltam.

— Oh, miért nem, nagysága, ebben az össze-visszaságban, a mi most Kinában uralkodik, minden lehetséges.

* **Eltévedt vasuti vonat.** A „Köln. Volksztg“ közli a következő kelet-poroszi országai viczinális vasuti idyllt: „Saalfeld Leszállni!“ kiáltotta a kalauz szombaton este, amint a vonatcska az állomásra becsörömpölt. Leszálltak és a városba akartak menni. De ekkor vették észre, hogy nincsenek — Saalfeldben, hanem Polwittenben. A vonat tévedésből más vágányra került és Miswaldeből Saalfeld helyett Maldeuten felé kanyarodott. E vonat első állomásán persze észrevették a tévedést. Mit volt mit tenni, újra fölültek a vonatcskára, mely visszavitte őket Miswaldeba s onnét aztán Saalfeld-Osterodebe — természetesen meglehetősen nagy késéssel. Mint később kitudódott, Miswaldeban elfelejtették a váltót helyreigazítani. — **Eltévedt vonat bizonyára a ritkaságok közé tartozik a vasuti kalamitások krónikájában.**

* **A szórakozottság netovábbja.** Leány: Tanár úrról tegnap én és a nővérem annyit beszélgettünk. Mondja, nem csegett a füle?

Tanár: Nem, hiszen tegnap este odahaza sem voltam.

CSARNOK.

Pour acquit.

Irta: Gál Zoltán.

(Folytatás és vége.)

Dárdayné gyönyörű asszony volt. Még gyermeklány korában látta meg egy zsuron a hódításairól híres, csinos, dús gazdag Dárdayt. Fogékony szíve rögtön szerelemre lobbant a fiatalember iránt s e vonzalmát nem titkolta, sőt minden lehető alkalommal nyilvánította. Dárday mitsem törődött eleinte a dologgal, de később annyit beszéltek róla, annyiszor hozták nevét kapcsolatba a Békei Irmáéval, hogy utóljára kezdett a lánynyal komolyabban foglalkozni. Ez érdeklődés lassan-lassan hő szerelemmé változott s mivel mindkét helyről élénk pártolásra talált, a fiatalok rövidesen egymáséi lettek. Házasesztük nyugodt volt s a fiatal asszony boldognak érezte magát, bár az utóbbi időben férje nem volt oly gyöngéd hozzá, mint eleinte.

Most, amint férje vontatott lépteit meghallotta, felcsillant a szeme s erősen vert a szíve. Dárday belép, a másik perczben már ott csüng az asszonyka rajta s hevesen csókolgatja őt. Dárdaynak olyan kimondhatatlanul jólesik ez az ölelés s a csók mámorja elfeledtet vele minden kellemetlen dolgot. Oh, mint szeretné, ha így élhetné le egész életét. Erős fogadást tett, hogy, ha sikerül neki magát e pizkosságból kirántania, más életet kezd. Csak most tudta meg, mit érdemel tőle ez asszony, hogy, ha lelkének egész hevével szeretné, akkor is ő maradna az adós.

Vacsora után sokáig beszélgettek még. Dárday jókedvűen ment hálószobájára felé. Ez a beszélgetés úgy felvidította. Azt hitte, leszámolt mindennel.

Mikor lefeküdt, hosszú ideig nem jött álom szeméire. A nyomasztó csend oly kínos gondolatokat ad. Az a sok édes ábránd, mit az előbb szövögetett, mind szétfoszlott, semmivé lett. Előtte állott tisztán a kép. Mit fognak szólni ehhez a dologhoz azok, akik Dárday Bélát mindig gentlemannek ismerték? Az ily sértést, az ily foltot nem moshatja le róla a párbaj. Tudja mindenki, hogy ő kitűnően viv, pompásan ló s a párvadallal mitsem kezkáztat. S ha meg is tudná ellenfeleit győzni arról, hogy a dologból semmi szenny nem háramlik reá, akkor sem maradhatna meg továbbra jó hire. A botrány megtörtént s nem lehet rajta segíteni.

De igen, van még hátra egy, amivel tisztázhatja magát. Ah, ez oly erős bizonyíték, mely szétoszlat minden gyanút. Ehhez csak becsületes, csak korrekt emberek fordulnak; a kishitű, alacsony plebsz úgy mászik ki a hinárból, ahogy tud. Nos hát,

holnap délelőtt megtudja az egész világ, hogy Dárday Béla gavallérhoz illő módon cselekedett mindenha.

Mikor másnap délelőtt javában durrogtak a pezsgős palaczkok, Dárdayné valami balsejtelem fogta el. Nem látta még férjét soha ilyen aggasztón jókedvűnek.

Dárday éppen egy adomát mesélt. Egy francia márkiról beszélt, a ki egyszer bizonyos kártyaadósságok miatt nagyon veszedelmes, becsületbevágó helyzetbe került. Egyszer ez az ur meghívta magához hitelezőit, hogy poharat keceztinsanak vele. Mikor már a végén jártak, a márkiró valami port szórt a habzó serlegbe. Akkor aztán felemelte poharát s kiitta azt az utolsó cseppig. Epen úgy mint én. — Utolsó szava az volt, a mit én mondani fogok.

Ekkor Dárday felkapta poharát s fenékiig ürité azt. Nyomban utána hátradől székén, szeme révedezővé, arca szederjessé vált, de annyit még ki tudott mondani erőteljes, csengő baritonján:

— Uraim, p o u r a e q u i t. Becsülettel kifizetve.

Másnap halálának híret hozták az újságok. Szívszélhűdésben halt meg. Becsületességének a legnagyobb elismeréssel adóztak.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 53.

Bérlet 43-ik szám „A“

Holnap, kedden, november 20-án:

Figaró házassága

vagy:

Egy napi bolondság.

Vigjáték 5 felvonásban. Irta: Beaumarchais.

SZEMÉLYEK:

Almaviva . . .	Pataki Béla	Antonio . . .	Nagy Gyula
Rozine . . .	Fái Flóra	Fanchette . .	Bárdos Irma
Figaró . . .	Tanay Fr.	Cherubin . . .	Szabó Irma
Zsuzsi . . .	T. Halmi M.	Barthol . . .	Sziklay L.
Marcelina . .	Kiss Irén	Békebíró . . .	Ifj. Szatmáry

Holnapután, szerdán, november 21-én:

A tévedt nő. (La Traviata.)

Nagy opera 4 felvonásban.

Színházi műsor.

Csütörtök, nov. 22. „C“ bérlet — Bibliás asszony. Operette.

Péntek, nov. 23. „A“ bérlet — ujdonságul először: Doll y. Színmű.

Szombat, nov. 24. „B“ bérlet — másodsor: Doll y. Színmű.

Vasárnap, nov. 25-én két előadás; d. u. félhelyárral: Kurucz f u r f a n g. Népszínmű. — Este 7 és fél órakor bérletszűnetben: Aranylakodalom.

Hétfő, nov. 26. „C“ bérlet — Vereshaj u. Népszínmű.

Kedd, nov. 27. „A“ bérlet — Balek. Operette.

Szerda, nov. 28. „B“ bérlet — Troubadour. Nagy opera.

Csütörtök, nov. 29. „C“ bérlet — A kis lord. Péchy Aranka vendégfellépésével.

Péntek, nov. 30. „A“ bérlet — Aranyember. Péchy Aranka vendégfellépésével.

Szombat, decz. 1. — Fényes kiállításal, ujdonságul először: Newyork szépe. Operette.

Vasárnap, decz. 2. — másodsor: Newyork szépe. Operette.

Hétfő, deczember 3. — harmadsor: Newyork szépe. Operette.

Kedd, deczember 4. — negyedsor: Newyork szépe. Operette.

Szerda, deczember 5. — ötödsor: Newyork szépe. Operette.

Csütörtök, decz. 6. — ujdonságul először: Aranyasszony.

Péntek, deczember 7. — másodsor: Aranyasszony.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

Bérbe adó

a debreczeni határban,
az elepi pusztán

== egy 32 nyilas ==

kitünő szántóföldből álló

tanyabirtok

gazdasági épületekkel kellően
felszerelve

1901 október hó 1-től
3 vagy 6 évre.

Bővebb felvilágosítást ad:

Berger Mór,
Széchényi-utca 13.

Haszonbérbe azonnal kiadó

egy

500 holdas birtok

Szabolcs-megyében,

egy

1000 holdas birtok

pedig

1902. január 1-től.

Ugyanott

a k á c z f a

ölenként is kapható.

A bérlet felől értekezhetni
minden időben Széchényi-u.
6. szám alatt.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek
kiadóhivatalunkban

Kossuth-utca 13. sz.

Kiadó lakás.

József kir. herceg-utca
8. számú ház földszintjén

5 szoba az utcára

azonnal kiadó.

Értekezhetni ott helyben: a
házmesternél és **Sesztina Lajos**
piacz-utcai, vagy **Kardos László**
Kossuth-utcai üzletében.

Árverési hirdetmény.

Az Alföldi Takarékpénztárnál Deb-
reczenben elzálogosított és kamat
hátrálékosok következő számú zálog-
tárgyak, u. m.:

3403.,	3953.,	4191.,	4489.,	4538.,
4659.,	4667.,	4745.,	4817.,	4839.,
4902.,	5009.,	5017.,	5101.,	5122.,
5141.,	5148.,	5161.,	5205.,	5219.,
5253.,	5288.,	5322.,	5334.,	5350.,
	5393.,	5425.		

folyó évi november hó 27 én délután
3 óraker az üzlet helyiségében nyil-
vános árverésen eladatni fognak.

Az igazgatóság.

28 hold és 69 öl
tanyás újföld

az Ondód mellett

== eladó. ==

3300 frt készpénzzel megvehető.
Hatvan-utca 34. sz.

Pincze

hordós és üvegezett borok
beraktározására kiválóan al-
kalmak, a **Kossuth-utca**
elején kiadó. Czim a kiadó-
hivatalban.

ANTAL VINCZÉNÉ

szabászati és női ruha varroda terme.

DEBRECZEN, Csapó-utca 18. szám alatt (gyógyszertár udvar).

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására hozni, miszerint a
budapesti és bécsi tanulmányutamról, a hol is a női divat ágához tartozó szabázzatban és
annak előállításában kiképeztetésem nyertem, hazaérkeztem és annak önálló folytatását meg-
kezdtem.

Ezen téren nyert bő tapasztalataim reményleni engedik azt, hogy

a női divat legkényesebb igényeinek,

melyek a budapesti, bécsi, valamint a párisi divatlapokban megjelennek, elvállalhatom, s oly dara-
bok, mint **szaketek, felöltők, melyek Antál Vincze** műhelyében fognak vezetésem mel-
férfi szabó munkát igényelnek, férjem **Antál Vincze** lett készítettetni.

Magamat a nagyérdemű hölgyközönség figyelmébe ajánlva, vagyok

Szabázzat tanítására hölgyek
felvételnek.

kiváló tisztelettel:

Antál Vinczéné.

Gázizzótestek

közül a szabadalmazott

DURABLE IZZÓTESTEK

tartósabbak, fényerősebbek, tehát olcsóbbak,

mint bármely más gyártmány.

Teljesen felszerelt lámpa, tetőzet nélkül . . . . . frt 1.60

Szállítható izzótest, darabonként . . . . . " .45

használható gáz, spiritusz stb. lámpákhoz.

Spiritusz gázizzólámpák a legcsinosabb kivitelben, a legolcsóbb árban.

Sürgönyezim:

Durable Bécs.

Durable gázizzófény

BÉCS, IV., Trappelgasse 6.

TELEFON:

7967. sz.

— Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. — Viszonteladóknek kedvezmény. —